



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem
sídlem Na Pankráci 1618/30, 140 00 Praha 4

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2024, č. j.: MV-126567-5/SO-2024

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2024, č. j.: MV-126567-5/SO-2024, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2024, č. j.: MV-126567-5/SO-2024, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno

usnesení Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 10. 6. 2024, č. j.: OAM-30811-5/ZM-2024, kterým bylo podle ust. § 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zastaveno řízení o žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty.

II. Obsah žaloby

- Žalobce v žalobě namítal, že platnost jeho zaměstnanecké karty nezanikla ke dni 23. 7. 2023 a bylo ji nutno nadále považovat za platnou. Vzhledem k rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 4. 2024, č. j. 15 A 2/2023-32, se řízení časově vrátilo do doby, jako kdyby sdělení orgánu prvního stupně ze dne 6. 1. 2023, č. j.: OAM-82441-6/ZM-2022, nebylo vydáno. Existenci rozsudku měla žalovaná znát z úřední povinnosti v návaznosti na ust. § 53 odst. 3 s.ř. Žalovaná nevyšla žalobci vstříc za situace, kdy vydala nezákonné rozhodnutí, čímž postupovala v rozporu s ust. § 2 odst. 1, 3 a § 4 odst. 4 s.ř. Před datem 23. 7. 2023 žalobce nemohl žádat o prodloužení platnosti povolení, když jeho zaměstnanecká karta nebyla dle evidence žalované platná. Žalobce nemusel podle ust. § 47 odst. 3 z.p.c. prokazovat důvody nezávislé na vůli, avšak nad rámec takto učinil. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

- Žalovaná po rekapitulaci žalobních námitek uvedla, že žalobci zanikla zaměstnanecká karta uplynutím doby, na kterou byla vydána, tzn. k 23. 7. 2023. K nerespektování názoru soudu by došlo, pokud by bylo řízení o žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty zastaveno podle ust. § 63 odst. 2 z.p.c. Skutečnost, že v době platnosti zaměstnanecké karty bylo vedeno řízení o žalobě proti zamítavému stanovisku k oznámení změny zaměstnavatele, nebránila žalobci v podání žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty v době její platnosti. K otázce souběhu ust. § 47 odst. 3 z.p.c. a ust. § 41 odst. 1 s.ř. žalovaná odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2018, č. j.: 8 A 44/2014-35. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Obsah správního spisu

- Prvostupňový orgán vydal sdělení ze dne 6. 1. 2023, č. j.: OAM-82441-6/ZM-2022, v němž shledal, že žalobce nesplnil podmínky v ust. § 42g odst. 7 a 8 z.p.c. pro oznámení změny zaměstnavatele. Žalobce byl oprávněn ohlásit změnu zaměstnavatele v době uvedené v ust. § 63 odst. 1 z.p.c., tj. do šedesáti dnů po skončení dosavadního pracovněprávního vztahu. Oznámení bylo doručeno dne 28. 11. 2022, ačkoli lhůta šedesáti dnů uplynula dne 31. 10. 2022. Žalobcova zaměstnanecká karta proto dle sdělení zanikla dne 31. 10. 2022.
- Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 4. 2024, č. j.: 15 A 2/2023-32, bylo sdělení, č. j.: OAM-82441-6/ZM-2022, zrušeno a věc byla prvostupňovému orgánu vrácena k dalšímu řízení.
- Žalobce dne 15. 5. 2024 u prvostupňového orgánu podal prostřednictvím pošty žádost o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, podle níž jeho zaměstnanecká karta nezanikla ke dni 23. 7. 2023 a je třeba ji nadále považovat za platnou. K žádosti přiložil pracovní smlouvu ze dne 19. 11. 2022.
- Usnesením prvostupňového orgánu ze dne 10. 6. 2024, č. j.: OAM-30811-5/ZM-2024, bylo řízení o žádosti zastaveno podle ust. § 169r odst. 1 písm. d) z.p.c. Platnost dosavadního

povolení k dlouhodobému pobytu ve formě zaměstnanecké karty byla stanovena do 23. 7. 2023, ale žalobce žádost podal až po uplynutí lhůty v ust. § 47 odst. 1 z.p.c. V rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, č. j. 15 A 2/2023-32, se neřeší otázka konce platnosti zaměstnanecké karty a rozsudek žalobce neomlouvá z toho, aby dbal svých povinností a požádal o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty před jejím koncem.

8. Žalobce podal proti usnesení odvolání, v odvolání jsou obsažena stejná tvrzení jako v rámci žalobních námitek.
9. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 15. 10. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.
12. Podle ust. § 169r odst. 1 písm. d) z.p.c. *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby platnosti a doby pobytu na území na dlouhodobé vízum, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn; to neplatí, pokud je o dříve podané žádosti rozhodováno poté, co začala běžet lhůta, v níž byl cizinec oprávněn tuto žádost podat.*
13. Podle ust. § 47 odst. 1 z.p.c. *žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo o prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti.*
14. Podle ust. § 47 odst. 3 z.p.c. *zabrání-li včasnému podání žádosti podle odstavce 1 nebo 2 nebo odstavce 6 písm. b) důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku těchto důvodů. V odůvodněných případech může cizinec žádost podat i dříve, než je uvedeno v odstavci 1. Důvody pro pozdější podání žádosti podle věty první a pro dřívejší podání žádosti podle věty druhé je cizinec povinen ministerstvu sdělit nejpozději při podání žádosti a na jeho výzvu tyto důvody prokázat.*
15. Podstata sporu spočívá v tvrzení žalobce, že platnost jeho zaměstnanecké karty neskončila ke dni 23. 7. 2023, neboť v této době probíhalo soudní řízení o jeho žalobě proti sdělení prvostupňového orgánu ze dne 6. 1. 2023, č. j.: OAM-82441-6/ZM-2022, přičemž v řízení byl úspěšný a rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 4. 2024, č. j. 15 A 2/2023-32, bylo sdělení zrušeno.
16. Jádrem posouzení nicméně představuje, zda žalobce podal žádost o prodloužení zaměstnanecké karty v době, kdy k tomu byl oprávněn, byť za použití § 47 odst. 3 z.p.c. Žalovaná ve spojení s prvostupňovým orgánem seznala zrušující rozsudek ze dne 3. 4. 2024 irelevantním, žalobce měl podat žádost o prodloužení zaměstnanecké karty bez ohledu na sdělení o nesplnění podmínek pro změnu zaměstnavatele. Nezabývala se tak dalšími možnými aspekty a už s ohledem na uvedené řízení zastavila, resp. zamítla odvolání a potvrdila rozhodnutí prvostupňové.

17. Zaměstnanecká karta žalobce pozbyla platnosti dne 23. 7. 2023, zůstalo ale otázkou, zda o její prodloužení nemohl žalobce požádat zpětně po uvedeném datu, a to s ohledem na překážku na jeho vůli nezávislou.
18. Soud uvádí, že pravomocné sdělení o zániku zaměstnanecké karty ze dne 6. 1. 2023, nadané presumpcí správnosti, představovalo minimálně do dne 3. 4. 2024, kdy bylo rozsudkem zrušeno, překážku na vůli nezávislou k podání žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty. Žalobce se chybou správního orgánu dostal do situace, kdy měl za to, že jeho zaměstnanecká karta již neplatí, a proto zcela opodstatněně považoval za nesmyslné podávat žádost o její prodloužení; nejdříve až se zrušujícím rozhodnutím soudu překážka nezávislá na jeho vůli (§ 47 odst. 3 z.p.c.) odpadla a bylo možno požádat o prodloužení zaměstnanecké karty.
19. Soud pro srovnání přiměřeně odkazuje na nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2024, č. j. 2 Azs 190/2024-31, jenž se týkal sdělení o nesplnění podmínek pro oznámení změny zaměstnavatele podle ust. § 42g odst. 7 a 8 z.p.c., když stěžovatel v daném případě změnu neoznámil včas. Nejvyšší správní soud konstatoval: „[...] zároveň platí, že po dobu existence pravomocného rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty nemá cizinec možnost oznámit změnu zaměstnavatele. Proto může šedesátidenní doba ve smyslu § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců začít běžet až od právní moci rozsudku, který zrušil rozhodnutí o zrušení platnosti zaměstnanecké karty. Jelikož rozhodnutí, jímž stěžovatel zrušil žalobcovu zaměstnaneckou kartu, nabylo právní moci dříve, než žalobce se svým zaměstnavatelem rozvázali pracovní poměr dohodou, je toto následné soukromoprávní jednání bez právního významu. Pokud poté přestalo existovat rozhodnutí, na jehož základě bylo žalobci znemožněno požádat o změnu zaměstnavatele dříve, je zcela souladné se smyslem a účelem zákona, aby žalobci tato lhůta byla následně poskytnuta. Okamžik právní moci zrušujícího rozsudku krajského soudu, který zvolil městský soud jako rozhodný pro počátek běhu šedesátidenní lhůty podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, je podle NSS zvolen správně, neboť k tomuto dni „obživila“ žalobcova zaměstnanecká karta a poprvé mohl fakticky oznámit změnu zaměstnavatele.“ Analogie spočívá v tom, že existovalo určité rozhodnutí nadané presumpcí správnosti, jež konstatovalo zánik zaměstnanecké karty, a bylo proto objektivní překážkou pro žádost o prodloužení zaměstnanecké karty, příp. oznámení změny zaměstnavatele. Současná situace ještě lépe než srovnávaný případ odpovídá znění zákonné úpravy. Není třeba dovozovat oprávněnost pozdějšího podání žádosti ze smyslu zákona, ale postačí prostá aplikace § 47 odst. 3 z.p.c., neboť pravomocné rozhodnutí konstatující zánik zaměstnanecké karty bezpochyby představovalo překážku na vůli žalobce nezávislou.
20. Důvodnou není naopak námitka, že správní orgány nerozhodly o žádosti o prominutí zmeškání lhůty. Nejde totiž o vadu, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Ustanovení o prominutí zmeškání úkonu dle § 41 s.ř. se v nyní projednávané věci vůbec nepoužije s ohledem na speciální ustanovení § 47 odst. 3 z.p.c., jež se neprojeví samostatným rozhodnutím správního orgánu, ale přímo v rámci meritorního posouzení žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty. Dokud existuje překážka na vůli žadatele nezávislá, zákonný režim se pohybuje v mezích § 47 odst. 3 z.p.c., po jejím odpadnutí pak není prostor ani pro § 41 s.ř., speciální ustanovení § 47 odst. 3 z.p.c. tak zcela vylučuje aplikaci § 41 s.ř. (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, č. j.: 9 Azs 279/2016 – 40, který totéž konstatuje s odkazem na důvodovou zprávu k novele z.p.c.).

21. Z výše uvedených důvodů soud podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.
22. V novém řízení žalovaná vyjde z toho, že minimálně do dne 3. 4. 2024 existovala u žalobce překážka na jeho vůli nezávislá (§ 47 odst. 3 z.p.c.), tj. pravomocné sdělení o zániku zaměstnanecké karty nadané presumpcí správnosti, jež mu objektivně bránila v podání žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaná vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázána.
23. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení spočívající v odměně za dva úkony právní služby po 3 100 Kč, tedy celkem 6 200 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do dne 31. 12. 2024, tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu) a v náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky v daném znění). Celková výše nákladů řízení činí částku 9 800 Kč. Jelikož všechny úkony právní služby byly učiněny do konce roku 2024, neuplatní se pro stanovení nákladů novela advokátního tarifu účinná ode dne 1. 1. 2025. Zástupce žalobce neprokázal, že je plátcem DPH, proto nebyly náklady zastoupení navýšeny o částku odpovídající výši daně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. dubna 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce